Kobylí skála - Ginevra

Kamenný vrch nad řekou,
co časy deštěm vymyly,
ladné tvary klisny měl,
jméno - Skála kobylí

Oblíbenou zábavou
při honech a mužných hrách,
po poháru na kuráž
přestává být v srdci strach.

Z kratochvíle rozmarů
pán Zubštejna vyhlásil:
,,Ruku dcery tomu dám,
kdo by skálu pokořil!''

Hrál muzikant, po cestách hrál,
líný Boží mlýn tiše písni naslouchal...

Na koni musí rytíř být,
vyjet s ním až na vrchol,
na zadních koně otočit,
nesnadný úkol.

Po několik rytířů
pro tu dívku spanilou,
dalo v sázku život svůj
zpátky domů nepřijdou.

Nevěsta má v očích smích,
nelítostí oděná.
Mrtvý kůň a jezdec s ním
je pro ni hračka zlomená

Hrál muzikant, po cestách hrál,
líný Boží mlýn tiše písni naslouchal...

Tak to bylo další rok,
krutý zvyk se nemění.
Hrobů stále přibývá
pro panské potěšení

Zůstal jezdec poslední
grošáka si osedlal,
starý dobrák podkovář
do kopyt tajně hřeby dal.

Dostal až na vrchol
a několikrát otočil.
Spěchal dolů se vzkazem
návrat dívku zaskočil.

,,Nesu mnoho pozdravů
od bratra, co tě miloval''
ukázal na bílý kříž,
co s ostatními v řadě stál

Tu se vzepjal jeho kůň
roztočil se líný mlýn.
Květy mladých životů,

padají na mrtvý klín

|:Hrál muzikant, po cestách hrál
 Líný Boží mlýn tiše písni naslouchal:|

 Líný Boží mlýn |:tiše písni naslouchal:| 5x